ИЛИЯ БЕШКОВ
АВТОБИОГРАФИЯ

chitanka.info

Роден в село Долни Дъбник — шестнадесет километра западно от Плевен — в дома на дядо си. Тоя селски дом вече е бил препълнен със синове, снахи, дъщери и внуци. Пето и последно дете на баща си, той е и последно раждане в този дом на седемнадесет души от всички възрасти. Огромен двор, препълнен с всякакъв добитък, храни, коли и машини! Седемнадесетият човек, малкото дете, не е било очаквано от никого, нито е станало надежда някому сред това сборище от различни характери и възрасти: интелигенти и неграмотни; мистици и отчаяни материалисти; добри лели, зли снахи и ожесточени зълви; етърви, пиячи и въздържатели; пуритани, певци, музиканти, безбожници и черковни псалмопевци… Тия работливи и лениви, волни и потиснати, пребогати и бедни, жаждущи и отегчени родители и роднини закърмят малкото нечакано дете. Тая многообразна, буйна роднинска кръв протича в жилите му и то рано-рано получава белезите на тоя чуден дунавски дом, в който всеки бива наказван и сам наказва някого. Домът е здрав — без болести и смърт. Хора, добитък и плодородие са сякаш във властта на могъща чужда воля, на нечие лудо въображение, което обърква и оправя всичко. Пред детските му очи израстват безкрайни ниви, вятър разнася и пилее цветя, птици, всякакви гласове, рев на животни. Малките му колене не могат да избродят тая луда земя: то язди коне, катери се по гърбовете на волове, биволи и свини, посяга на всичко, вкусва и пилее всичко — ведно с птиците и вятъра, който единствен внася порядък в това разточителство. Тук трябва да стане разумен и полезен човек, но не знае как. То реве загубено в Гергинин дол и никой го не чува. Тогава изрязва свирка от бъз или свирчовина и свири. Песните са готови — те никнат като тревата и зреят както всичко наоколо. Природата не разбира от говор. С тия нейни звуци то влиза кротко в пазвата й заедно с птиците, вятъра и щурците… Там няма ни полза, ни загуба…

Който не просвири на село, става или високомерен чорбаджия, или зъл чирак, или несръчен занаятчия.

Детето знае своите приятели. То заспива доверчиво върху гърба на едрите коне или на сянка в краката им, с тояга в ръка — щом тревата шавне без вятър!…

Малкият Илия расте между коленете и полите на тия хора, из краката на добитъка. Той затъва из буйните ниви, плаче и псува като

възрастен и често го намират заспал от умора под звездите — напълзян от буболечки и накълван от птици.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.